

24 stycznia 1927 r.

B611/11/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 4585.

Kl. 20 i 15.

Mikołaj Raziński
(Warszawa, Polska).

Urządzenie do przesuwania zwrotnic bezpośrednio z elektrowozu.

Zgłoszono 21 grudnia 1921 r.

Udzielono 1 kwietnia 1926 r.

W celu uniknięcia konieczności utrzymywania na liniach tramwajowych ludzi, trudniących się przesuwaniem zwrotnic, należy zaopatrzyć każdy wagon w urządzenie, zapomocą którego motorniczy może skierować go na żadaną linię, nie zatrzymując wagonu.

Fig. 1, 2, 3 przedstawiają: widok wagonu z przodu, z boku i w planie.

Fig. 4 przedstawia widok wagonu w perspektywie na zwrotnicy. Iglice 1 są złączone prętem 2, który zapomocą sworzni 3 jest połączony ze skośnym blokiem 4, obracającym się naokoło osi 5, osadzonej w ramie 6. Rama 6 umocowana jest między szynami 7 do podkładów. Pod podłogą wagonu w widełkach 8 są umocowane obrotowo dźwignie 9, zaopatrzone na przednich końcach od spodu w kółka 10 i zwierzchu w

słupki 11 pedałów 12. Przeciwwaga 13 utrzymuje dźwignię 9 w normalnym położeniu, uwidocznionem na fig. 2.

Urządzenie działa w następujący sposób:

Gdy wagon wjeżdża na zwrotnicę, to motorniczy naciska odpowiedni pedał 12, wskutek czego wchodzi odpowiednie kółko 10 w wyłobienie ramy 6, uwidocznione w fig. 4 w ramie, o szerokości kółka i przesuwa zapomocą skośnego bloku 4 i pręta 2 iglicę.

Ciężar przeciwwagi należy wybierać możliwie jak najmniejszy, jednak dostatecznie wielki dla zabezpieczenia powrotu dźwigni do normalnego położenia po przejechaniu zwrotnicy; przedni brzeg 14 wyłobienia w ramie 6 jest ścięty pochyło wgórę, dzięki czemu kółko 10 po przejściu

brózd, wtaczając się nań przy współdziałaniu przeciwwagi 13, podnosi dźwignię do normalnego położenia.

W celu utrzymania brózd ramy 6 w czystości, dźwignię 9 na końcach mogą być zaopatrzone w szczotki, któreby wyrzucały śmiecie i śnieg i uniemożliwiałyby zamarznięcie wody, które mogłoby spowodować przerwę w działaniu urządzenia.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do przesuwania zwrotnic bezpośrednio z elektrowozu, znamienne tem, że posiada ruchomy klin (4), osadzony na osi (5) i połączony przegubowo z

prętem (2), łączącym iglicę, a przesuwany zapomocą jednego z dwu kółek (10) opuszczanych z elektrowozu wdół.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że kółka (10) są umocowane na zrównoważonych dźwigniach (9), zaopatrzonych w pedały (12), wystające ponad poziom podłogi elektrowozu.

3. Urządzenie według zastrz. 1, 2, znamienne tem, że ruchomy klin (4) jest umocowany w ramie (6); zaopatrzonej w wyżłobienia (14), których przedni bieg jest ścięty pochyło w celu podnoszenia kółek (10).

Mikołaj Raziński.

Fig. 1.

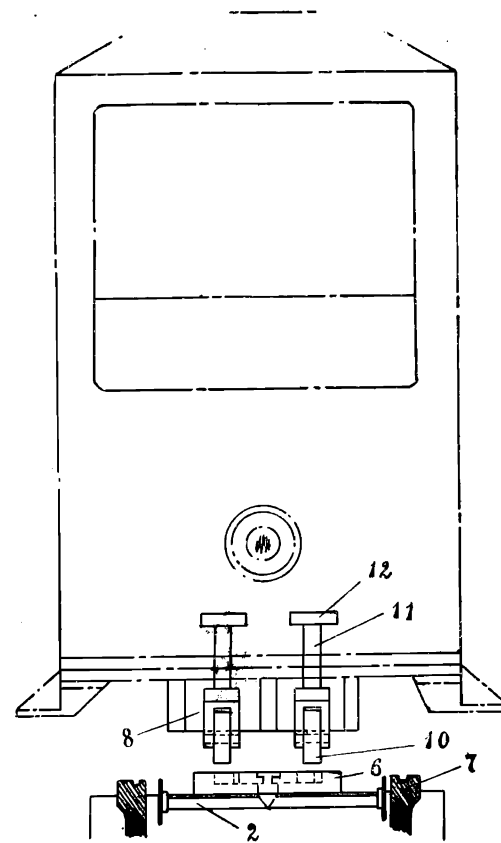

Fig. 2.

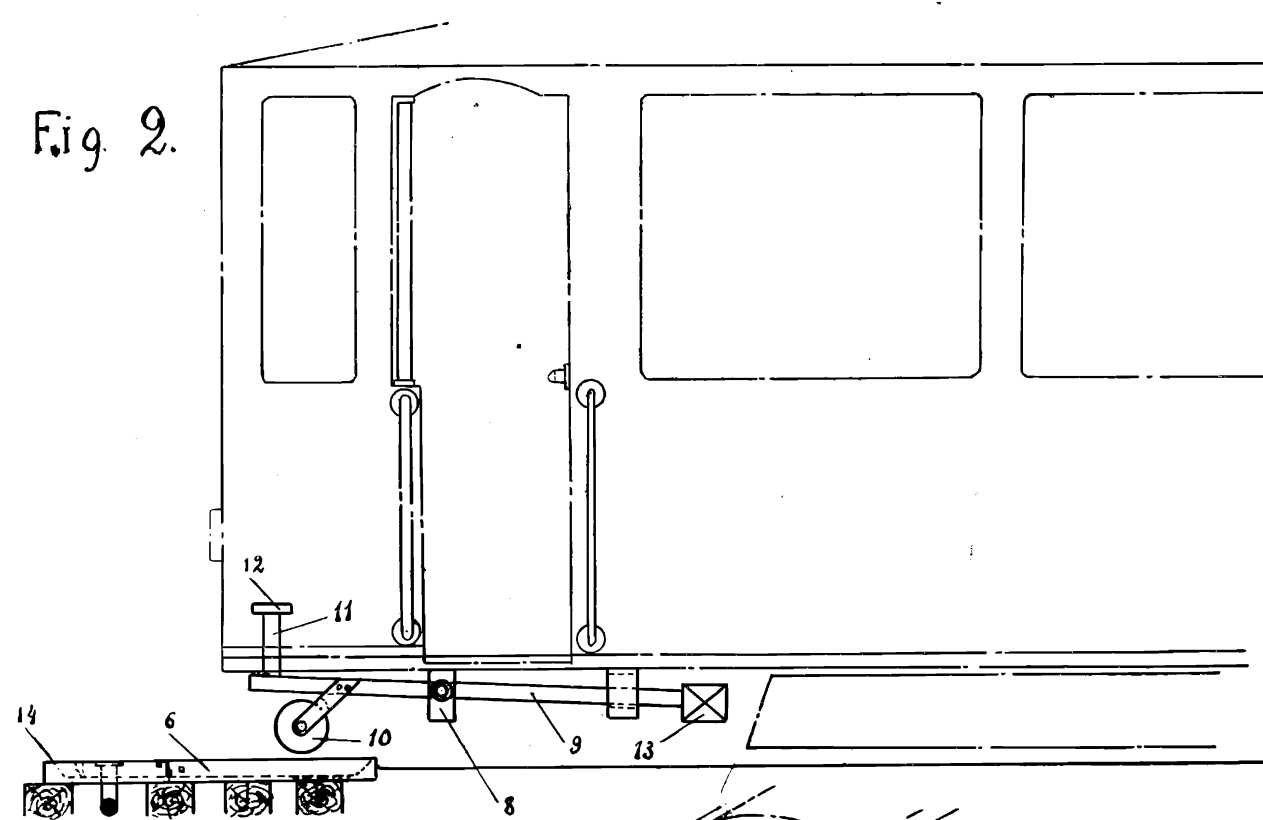

Fig. 3.

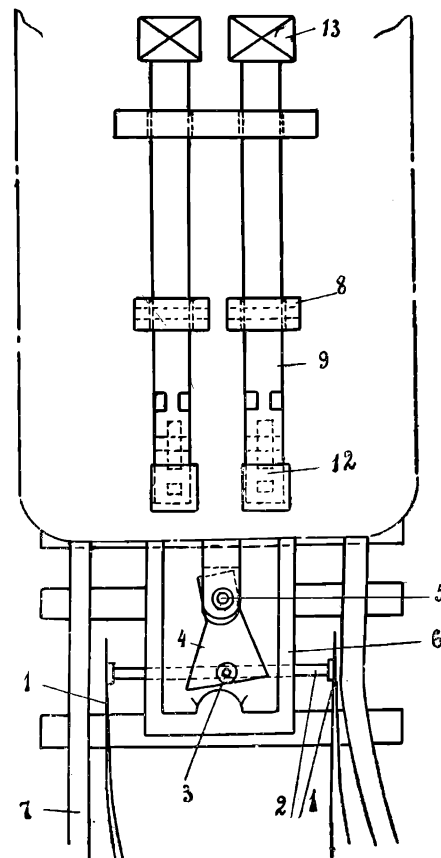

Fig. 4.

